

Turnu Rosu

Situata la 24 de km. sud de Sibiu, pe malul Oltului, in apropierea defileului omonim, comuna Turnu Rosu a fost atestata documentar la 3 februarie 1453, atunci cand, sub domnia lui Neagoe Basarab, pe respectivele locuri s-a ridicat o biserică.

Asezarea, in suprafata de 77, 84 km. p, a avut, insa, la origine, o constructie militara defensiva, ridicata de sasi in anul 1360. Finalizata 10 ani mai tarziu, sub domnia regelui Ludovic, aceasta avea rol de supraveghere a defileului, localitatea fiind situata la limita vechii frontiere cu tara Romaneasca. Aici se mai observa si azi ruinele, bine conservate, ale turnului rotund din caramida rosie (de unde se trage si numele edificiului), iar ulterior al localitatii amplasat intre sosea si albia raului.

Pe malul stang al Oltului, in varful crestei, se vad ruinele cetatii medievale, ridicata pe amplasamentul fortificatiei romane. Unele legende spun ca, de fapt, numele asezarii ar veni de la culoarea sangelui varsat fara succes de armatele turce care, datorita in principal reliefului, nu au reusit niciodata sa cucereasca respectiva cetate.

Localitatea detine o colectie muzeala infiintata in 1976, in sediul vechii scoli romanesti de la sfarsitul secolului al XVIII-lea. Aici sunt expuse o serie de piese cu caracter istoric si etnografic, provenite din donatiile satenilor. Pe de alta parte, desi exista aici cateva zone turistice (Rusca, Pleasa, Valea Caselor, Valea Strambii) cel mai important obiectiv ramane calcarele eocene de la Porcesti. Rezervatia paleontologica pastreaza fosile de lamelibranhiate, gasteropode, echinoderme, dar mai ales o colectie-aflata la Muzeul de Istorie Naturala din Sibiu-cuprinzand 7000 de dinti de rechin, apartinand la peste o suta de specii de selaciensi. Un alt obiectiv turistic important al comunei, il reprezinta Manastirea Turnu Rosu, in fapt o biserică ortodoxă ctitorita de logofatul Toma Beceriu, in numele lui Matei Basarab si al sotiei sale, Elina, in anul 1653. Din biserică initială se mai pastrează doar pronaosul și naosul, care împreună alcătuiesc actualul pronaos. Tinda a fost adăugată în vestul bisericii, pe la sfârșitul secolului al XVII-lea sau începutul celui următor, deasupra ridicându-se un turn. Decorul exterior bogat vadeste influente ale arhitecturii muntenesti: arcade oarbe cu arhivolte duble în retragere, frize duble de caramida zimtate, panouri patrate. Pe fațada de nord apar portretele lui Matei Basarab și al sotiei sale, iar deasupra intrării din vest este amplasată stema Țării Românești sculptată în relief. Vechea absida a fost înlocuită (cu ocazia lucrarilor din 1827-1828) cu un naos înzestrat cu două hore laterale foarte largi, precum și cu o nouă absidă. Pictura interioară este cea originală realizată de Mihail Craciun Oprea, în 1755, cu toate că manastirea a fost restaurată la începutul anilor '70. La Turnu Rosu, în centrul comunei, există și un obelisc, cu o înălțime de 3 m, realizat din piatră de rau, beton și marmură, dezvelit în 1959, în cinstea eroilor români căzuți în cel de-al doilea Razboi Mondial.

De mentionat ca, desi are in componenta doar un singur sat (Sebesu de Jos) si o populatie de circa 2. 600 de locuitori, asezarea dispune de 3 scoli generale si doua gradinite.□

Cuvinte cheie: [Turnu Rosu](#)